

E L M I C A L E T G A L À C T I C

Propostes didàctiques

El mag Floro

Elaborades per Josep A. Fluixà

E L M A G F L O R O

D E S C R I P C I Ó

Autora: *Mercé Viana*

Il·lustracions: Antoni Laveda

Edicions Bromera/Alzira, 1992

Col·lecció: «EL MICALET GALÀCTIC», núm. 13

Format: 20'5 × 13 cm. 80 pàgs.

Enquadernació en rústica. Impressió en blanc i negre.

Edat: a partir de 8 anys. Tant pel seu vocabulari, gens difícil, com per la seua temàtica fantàstica i humorística, el llibre és especialment adequat per a lectures i lectors pre-adolescents, que poden sentir-se fàcilment identificats amb el protagonista, una miqueta juganer, de la història.

RESUM ARGUMENTAL

Els mags de tot el món tenien el costum de fer una gran assemblea mensual per intercanviar-se les noves fórmules que s'inventaven. Però, això significava molts problemes en una època on els mitjans de comunicació no eren tan ràpids com els d'ara. Els mags es trobaven cansadíssims de viatjar i el més vellet de tots, el mag Simforós, va protestar en una de les assemblees. Afortunadament, un altre mag, el mag Ambforós, va proposar la construcció d'una ciutat per a mags. Tots hi van estar d'acord i va nàixer així la ciutat de Caramquantsmags.

Els anys passaven de pressa i la gent era feliç de veritat en aquella ciutat. Els problemes se solucionaven entre tots i hi havia tranquil·litat pertot arreu. Però un dia, la maga Gumersinda (Gúmer per als amics) tingué un xiquet preciós. La criatura, després de plorar per tres vegades, mirà tots els presents i començà a repartir somriures. Això significa, a la ciutat dels mags, el senyal d'una antiga llegenda que no tardà molt a fer-se realitat.

El fill de Gúmer ha nascut ja mag i, a més a més, enjogassat i conflictiu. Amb ell, la tranquil·litat de la ciutat s'acaba. Només despertar-se, al cap d'una hora llarga de nàixer, alça el cap i demana de menjar. Això, evidentment, deixa astorats tots els presents. El seu pare, el mag Pasador, no s'ho creu perquè, com és normal, no havia conegut mai un xiquet tan menut que parlara.

Quan es recuperen del sobresalt, al cap de tres dies, els pares de la criatura pensen a posar-li un nom. Però ell, en escoltar-los, intervé en la conversa i demana que li diguen Floro. A poc a poc, Floro es converteix en un xiquet autònom a pesar de la seua curta edat. S'interessa per tot i acaba posant nerviosos els seus pares. Sempre està fent-los preguntes i, finalment, decideixen portar-lo a l'escola dels mags.

Després d'escoltar les raons del pare, el mag Gerundi, que era el mestre de l'escola, decideix resignadament admetre Floro tot i que sabia de la llegenda dels mags. Des del primer dia, Floro es mostra com un alumne especial i inquiet. Tot ho vol saber i, fins i tot, s'arrisca a crear les seues pròpies fórmules màgiques.

El mag Gerundi viurà intranquil tothora. Floro inventa les fórmules més absurdes i el seu mestre es veu obligat a canviar l'estil de les seues classes. Durant anys, el pobre Gerundi haurà de temperar-se els nervis i estiuejar en un balneari per alliberar-se de la tensió de cada curs escolar. Finalment, quan Floro fa els dotze anys, decideix donar-li la titulació de mag i no esperar fins als divuit.

El dia de la festa de fi de curs, a la plaça Major, Floro encara en va fer una de gran en convertir tots els presents, per error, en mosques voladores. No obstant això, els mags s'ho van passar molt bé i tot el món va riure l'eixida de Floro que, anys després, es va convertir en un dels mags més importants de la ciutat.

TEMA I INTERÉS DEL LLIBRE

D'aquest llibre cal destacar, en primer lloc, la senzilla, la ingenuïtat i l'humor d'una història que, sense cap dubte, arriba a captar l'interés del lector. Aconsegueix d'aquesta manera, amanit amb una bona dosi de fantasia, un dels principals objectius de tot llibre: entretenir i divertir.

Però en aquesta història, com en qualsevol altra, hi ha també actituds i maneres d'actuar dels personatges que ens permeten una òptica formativa i instructiva del llibre. Des d'aquest punt de vista, aprofitable si se'n fa un ús escolar i didàctic, el llibre permet abordar alguns temes tan interessants com:

—La necessitat d'intercanviar-se les pròpies experiències i els descobriments com a mètode de millora i progrés comú.

—El diàleg i la concòrdia com a única via per a tractar els problemes de la comunitat i trobar solucions acordades entre tots.

—La curiositat natural dels infants. ¿Com ajudar a fomentar-la i a canalitzar-la?

—El valor de la fantasia, del joc i de la imaginació.

—La responsabilitat d'assumir el propi treball a pesar dels maldecaps que aquest pot originar.

L'AUTORA

Mercé Viana va nèixer a Alfafar, l'any 1946. Estudià Magisteri i es llicencià en Filosofia i Ciències de l'Educació. Treballa en l'ensenyament i, en l'actualitat, es dedica a la formació del professorat. Ha obtingut diversos premis de narrativa infantil i juvenil i, darrerament, ha estat la guanyadora del premi La Forest d'Arana de poesia.

A més dels contes publicats en diverses editorials, ha col·laborat en revistes literàries i de caràcter didàctic. Mercé Viana s'ha convertit en una de les nostres autores de literatura infantil més conegudes. Entre les seues obres destacariem *La princesa pitudeta i panxudeta* (1988), *El fantasma poruc de Vineifuig* (1989), *¡Paparota, ai quin cotxe!* (1990), *Un globus i mil forats* (1990), *La princesa que no sabia jugar* (1990) i *Cuagroga, una fada trastocada* (1991).

L'ILLUSTRADOR

Antoni Laveda (València, 1951) es dedica professionalment a la docència i vocacionalment treballa en els camps de la il·lustració i la comunicació gràfica.

Li agrada molt il·lustrar llibres infantils i ho fa meravellosament, com ho proven els seus dibuixos per a algunes rondalles d'Enric Valor, i com ho constaten els llibres *Contalles populars valencianes*, *Jaume I*, *Els contes d'un dia* i altres. En la nostra editorial ha il·lustrat ja els llibres *Gratapelònia*, *El segrest de Xico Black* i *L'Ingenu*.

SUGGERIMENTS DIDÀCTICS I METODOLÒGICS

La lectura ha de ser una tasca lúdica, atractiva i interessant i no una excusa per a treballar altres tipus de matè-

ries i objectius. És en aquest sentit que no s'ha d'abusar dels treballs complementaris obligats.

La nostra col·lecció, en atenció a aquest principi, s'ha decidit per no incloure en els seus llibres cap proposta de treball. No obstant això, s'ha de reconèixer que la lectura d'un llibre pot funcionar també com a punt de partida i bloc temàtic d'un conjunt d'activitats que no són ja pròpies de l'acte lector, però que el potencien i l'enquaden en un marc significatiu més ampli.

Aquest tipus d'activitats s'haurien de realitzar només en el cas de la utilització pedagògica conjunta del llibre per part d'un grup d'alumnes, però no haurien de ser mai una excusa per a treballs individuals amb la finalitat de controlar i d'avaluar el grau de comprensió lectora aconseguit per l'alumne o l'alumna.

Les activitats que cal realitzar, per altra part, no haurien de ser pesades ni avorrides. Poden ser, i han de ser, divertides i estimulants. Això significa també que s'han de confeccionar tenint en compte els objectius educatius i les capacitats de l'alumnat a qui s'adrecen.

Per això mateix és important potenciar no sols la pràctica i l'adquisició de continguts conceptuals, sinó també de procediments d'aprenentatge com la tècnica del subratllat o la confecció de fitxes. En les nostres propostes de treball hi ha sempre un model de fitxa de lectura. Pel que fa al subratllat, seria convenient acostumar l'alumnat a practicar-lo en les paraules de significat desconegut per tal que el puguem preguntar. Però, fer-los buscar totes les paraules desconegudes en el diccionari els podria resultar una tasca ben poc gratificant.

La motivació és un factor important per a un bon aprenentatge i és necessari que aquesta funcione en tot moment. Per això, les activitats han d'estar relacionades i no s'han de plantejar mai com a treballs aïllats.

La lectura d'*El mag Floro* ens pot servir de motivació per a realitzar tota una sèrie d'activitats complementà-

ries al voltant de l'obra. Activitats d'anàlisi i reflexió sobre la llengua utilitzada, però també d'ús oral i escrit, de foment de la creativitat, de joc i d'actitud participativa. En les activitats complementàries d'aquesta proposta didàctica us suggerim una sèrie de tasques que us poden ajudar a inserir la lectura del llibre en un marc de treball més atractiu.

Cal, a l'últim, deixar ben clar que l'única cosa que fem és proposar. Per tant, seria convenient que seleccionàreu les activitats d'acord amb els interessos dels vostres alumnes. No obstant això, ens atrevim a suggerir-vos la realització, almenys, de dues de les activitats proposades: l'organització d'una festa de mags i el joc del mag Floro.

D'aquest darrer, podeu realitzar-ne fotocòpies ampliades, perquè cada alumne o alumna l'acolesca. Podeu fer, també, tot allò que la vostra imaginació us indique per tal d'utilitzar millor el joc a la classe.

PROPOSTES DE TREBALL*

(MATERIAL FOTOCOPIABLE)

* L'editor autoritza la reproducció d'aquestes *propostes de treball* amb finalitats didàctiques, però recorda que no es permet la reproducció, per fotocòpia o altres mitjans, del llibre a què es refereixen les presents *propostes*.

A) FITXA DE LECTURA

TÍTOL DE L'OBRA:.....

AUTORA:.....

ILLUSTRADOR:.....

EDICIONS BROMERA

COLLECCIÓ:..... Núm.:.....

1. Escribe el nom del personatge principal del llibre.

.....

2. ¿Com és? Fes-ne una breu descripció.

.....

3. ¿Quines coses fa? Escribe aquellas que més t'hagen divertit o agradat.

.....

.....

.....

.....

.....

4. ¿Què penses del llibre? Posa una creu on ho consideres oportú.

M'ha agradat. No m'ha agradat. Algunes coses sí i altres no.

Digues per què:.....

.....

.....

.....

B) ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

1. ¿Com t'imagines que és la ciutat de Caramquantsmags?

¿Són les seues cases iguals que les nostres? ¿I els carrers? ¿Viatgen amb autobús?

Fes, en un full, un dibuix ben bonic de la ciutat dels mags.

2. Busca en un diccionari el significat d'algunes paraules que no has entés i que t'han dificultat la comprensió de la frase.

3. Explica, amb l'ajuda del llibre, el significat de les expressions següents:

—En aquells *temps de Mariacastanya*.....

.....

—El mag Simforós *amb la llengua fora* i quasi sense poder respirar...

.....

—L'infant dormia *com un angelet*.

.....

—Deixà *amb la boca oberta* tots els presents.

.....

—Els pares, *amb una cara d'ànimes en pena*, es miraren.

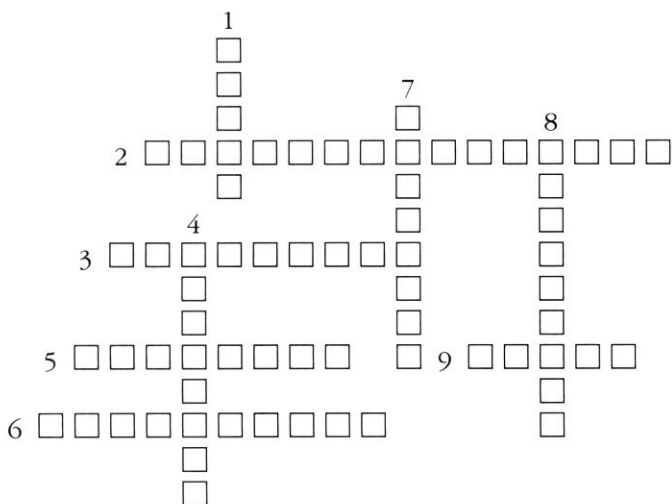
.....

—Floro, que era *fort com un bou*...

4. Encreuat.

Contesta les següents preguntes i ompli les caselles de l'encreuat.

1. ¿Com es diu el mag de la història?
2. ¿Quin nom té la ciutat on viuen els mags?
3. ¿Què tenien per costum de fer una vegada al mes els mags dels temps antics? Una...
4. ¿Com es deia el mag que va protestar perquè es cansava molt d'haver-se de reunir cada mes?
5. ¿Quin mag proposa la construcció d'una ciutat?
6. ¿Com li diuen, a la mare de Floro?
7. ¿Com li diuen, al pare?
8. ¿En què converteix Floro els mags en la festa de fi de curs?
9. ¿A quina edat donen a Floro el títol de mag?

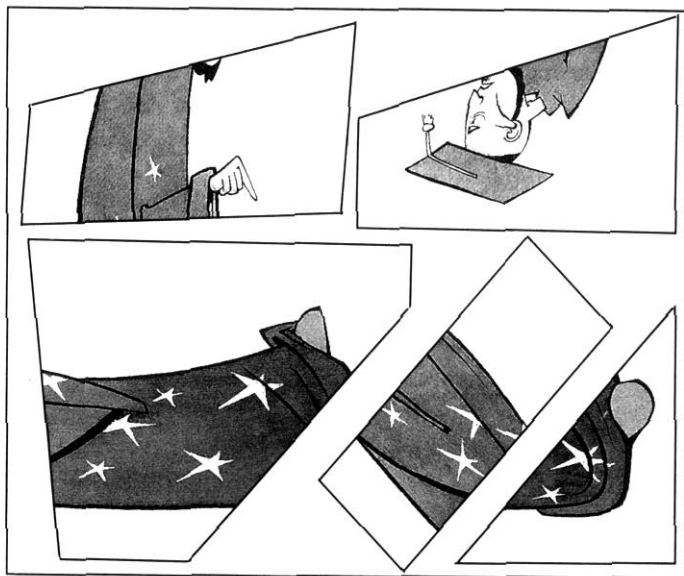

5. L'escola dels mags tenia una característica ben especial: era desmuntable i multiforme. Cada cap de setmana la desmuntaven entre tots per tornar-la a muntar de forma diferent.

Imagina que la teua escola és també desmuntable: ¿com la muntaries de nou?, ¿quines coses li posaries i quines li llevaries? Escriu-ho i després comenta-ho amb les companyes i els companys.

¿Com us agradaria la vostra escola? Feu una assemblea. Recordeu que els mags ho solucionen tot amb el diàleg i la comprensió.

6. Endequina quin és el personatge ocult.

Nom:

Conta algunes de les coses que fa en el llibre.

.....
.....
.....

7. Inventa una fórmula màgica per a convertir alguna cosa que no t'agrade en una altra que t'encante.

8. Organitzem una festa de mags.

Amb l'ajuda de la mestra o el mestre feu-vos disfresses de mags. Quan les tingueu fetes, podeu organitzar una festa, on podeu recitar les fórmules màgiques que us heu inventat, contar-vos alguna història de mags, representar alguna obra de titelles o de teatre, cantar, ballar i, fins i tot, fer un bon berenar.

9. Juguem a ser escriptors i escriptores.

El mag Floro es convertí en un mag important, però imagina't que abans es casa amb una maga especial i enjogassada com ell. ¿Quins encanteris més increïbles poden succeir en la seua casa? ¿I si els dos tenen una filla encara molt més despistada i juganera que ells?

Escriu la història del mag Floro i la seua família.

10. El joc del mag Floro.

NORMES DEL JOC.

—Per a jugar a aquest joc es necessiten daus i fitxes de colors diversos.

—Hi poden jugar tantes persones com vulguen. Entre dues i sis és, aproximadament, el nombre ideal.

—Guanya el jugador o la jugadora que primer arribe a la ciutat del mag Floro.

—Per a entrar a la ciutat, cal fer-ho amb un número exacte. Per això, el jugador o la jugadora que s'hi aproxime, *entrarà i eixirà fins que encerte una jugada de daus exacta a les caselles que li falten per a entrar a la ciutat del mag Floro.*

—Cada jugador o jugadora llançarà el dau una sola vegada, però si cau en una granota botadora, anirà de granota a granota i tornarà a llançar tot dient: «De granota a granota i tire perquè em pertoca».

—Si cau en un carranc, retrocedirà fins al darrer carranc. Si aquest és el primer, tornarà a començar el joc.

—Si la jugadora o el jugador cau en els peixos, en la formiga enguixada, en el riu de llimonada o en la font de xocolate, deixarà de jugar durant un torn.

—Si la fitxa del jugador o jugadora cau en el cactus gegant, haurà d'esperar que algun jugador li passe davant perquè el defense dels daus que el cactus llança. Si no hi ha cap jugador o jugadora per darrere, es quedarà quatre jugades sense participar.

—El jugador o la jugadora evitarà caure en la mosca voladora, perquè si ho fa haurà de tornar a començar.

